

פְּנִינִים נִפְלְאִים וּמְתוּקִים עַל הַפְּרָשָׁה

זֶרַע שְׂמִשׁוֹן

מתוך הספר המסגל "זרע שמשון" שחברו המקבל האלקי הקדמון רבי שמשון חיים ב"ר נחמן מיכאל נחמני זכר צדיק וקדוש לברכה. אשר בקש שילמדו בספרו והבטיח ישועות רבות למקמי בקשתו.

224 פְּרֻשַׁת בַּא תִּשְׁפֹּג • גְּלִיוֹן

תורת שמשון

רצונם הפנימי של ישראל היה לה'

ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אליהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתכם ושחטו הפסח (יב כא): אמרו חז"ל (שמו"ר טו ב) משכו ידיכם מעבודה זרה וקחו צאן לפסח. שואל הזרע שמשון זלה"ה: יש להבין איך די במשיכת ידיהם בלבד, הלא מי שעבד עבודה זרה בונדאי שצריך להתחרט חרטה גמורה ולעזב לגמרי את דרכו הרעה, וכפי שאמר הכתוב 'עזב רשע דרכו ואיש און וכו' וישב אל ה' וירחמהו וכו', ואיך אמרו שדי להם במשיכת ידיהם.

מתרץ רבנו הזרע שמשון זלה"ה: בונדאי בני ישראל היו רוצים להיות נאמנים להקב"ה, ורק מכח טרוף הדעת וקשי השעבוד שהיה להם במצרים תקפם יצרו לעשות כמעשה המצריים וכמו

שמצינו במדרשים, וזה מה שדיק הכתוב לומר 'משכו וקחו לכם', משכו ידיכם מעבודה זרה, משום שלא עבדו אותה אלא מתוך אנס, ולפיכך די להם לומר רוצים אנו למשך עצמנו מהעבודה זרה ולהקריב קרבן להקב"ה. וכפי שכתב הרמב"ם בדיני גרושין (הלכות גירושין פ"ב ה"כ) במי שמחויב לגרש את אשתו ואינו רוצה, כופין אותו עד שיאמר רוצה אני, ואז יכתב הגט והגט כפשוטו ולכאורה מדוע יהיה כפשוטו גט כזה שהכריחו את הבעל לומר רוצה אני. וכתב הרמב"ם הטעם, שבאמת הוא רוצה להיות מישראל ורוצה לעשות המצוות ולהתרחק מן העברות, אלא שבפעם הזאת יצרו תקפו שלא לעשות

מצוה זו ומחמת יצרו אינו רוצה לגרש, וכיון שהכה עד שתשש יצרו ואמר רוצה אני, כבר הוא באמת מגרש לרצונו, כלומר לרצון האמתי הפנימי שבו.

וכך היה גם לבני ישראל במצרים, שהמצריים אנסו אותם לעשות עברות ולעבד עבודה זרה, ואולם רצונם הפנימי האמתי היה

להקב"ה, ולכך מיד כשמשכו ידיהם מעבודה זרה שסלקו את האנס ואמרו רוצים אנחנו, נתגלה רצונם האמתי לעשות רצון קונם, כי גם עד עתה לבם היה עם הקב"ה אלא שהיו אנוסים בידי המצריים. (זרע שמשון פרשתנו אות י)

באור נפלא מפני מה מפת בכורות היתה דוקא בחצות הלילה

ליל שמרים הוא לה' להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה לה' שמרים לכל בני ישראל לדרתם (יב מב): מדקדק הזרע שמשון זלה"ה: הנה ידוע (שפתי כהן בפסוק זה) שחצי לילה הראשון נקרא 'ליל' שהוא דין. וחצי לילה השני הוא רחמים ונקרא 'לילה'. ולפי

זה קשה איך יתכן מאמר הכתוב כאן 'ליל שמרים וגו' הוא הלילה, הלא אם הוא 'ליל' אינו לילה, שהרי אם הוא דין [=ליל] אינו רחמים [=לילה].

ומתרץ רבנו זלה"ה: נראה הבאור שאכן זה הטעם שהקב"ה הפך את הבכורות דוקא בחצות הלילה, שקדם לכן לא היה אפשר להכותם, כי אם היה מכה אותם בשליש או ברביעי הלילה עדין היה נשאר שהות בחצי הראשון של הלילה שהיא שעת הדין, וממילא היה מקום למדת הדין לקטרג על ישראל, ויתכן שהיה חל מדת הדין אף על ישראל, שהרי זה עדין עת דין. משום כן המתין הקב"ה עד לרגע האחרון של חצי

הראשון של הלילה, ותכף ומיד באותו רגע עשה דין במצרים, ומיד אחר כך התחיל חצי הלילה השני שזה כבר עת הרחמים, ואז אין מקום למדת הדין לקטרג. ומשום כן הזכיר הפסוק גם ליל וגם לילה, כי אכן עשה השי"ת דין במצרים בחצות הלילה בעת שעדין ליל - דין, ממש בסמוך ללילה - רחמים. (זרע שמשון פרשתינו אות י)

ברוכים הבאים

השיעור הקבוע והוותיק בספר המסוגל זרע שמשון

בביהמ"ד סטריקוב ברח' דוד 32 ירושלים

מתקיים מדי יום חמישי בערב בשעה 8:00 [למשך חצי שעה]

כל משתתפי השיעור זכאים למסור קויתל [פיתקא] עם שמות להפילה לישועה וברכה ולהזכיר שמות באמירת מי שברך שנאמר אחרי הלימוד ברבים ואמירת התהילים

אל תחמיצו הנדמנות מיוחדת זו עבורכם ועבור משפחתכם

הוצאת הגליון לעילוי נשמת

האשה החשובה

מרת חיה מלכה פאשקעס ע"ה בת הרב רבי מרדכי ז"ל נלב"ע ט' שבט תשס"ה ת.נ.צ.ב.ה.

חוקדש ע"י בניה הרה"ר מנחם בנימין פאשקעס שליט"א ואחיו הרה"ר משה פאשקעס שליט"א

ובנימין תרלימה בניס בני בניס כשתולי זיתים סביב לשלחכם, חכמים ונבונים, ונתים מלאים כל טוב, גם עושר גם כבוד לל יסופו מזרעכם

ברכת המחבר מתוך הקדמת הספר

הוצאת הגליון והפצתו לזכות

אהרון בן גיטל בילא וכל משפחתו וכל הנלוים אצלו

לשפע ברכה והצלחה גדולה וסיעתא דשמיא בכל מכל כל

זכות רבנו הבטחוני וברכותיו הכבודיות יעמוד להתברך בכל

פנינים ורעיונות ככתבם וכלשונם

כשם שנתמעטו שנותיו של יוסף בשביל רב ההנאות והרבנות כך קשי השעבוד מעט ימי הגלות

ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף (א, ח). יש לדקדק, אם כבר היה מפורסם שיוסף הוא בנו של יעקב ולא היה עבד, מה תועלת היה לפרעה לעשות עצמו כאלו אינו יודע.

ויש לומר, במה שאמרו ז"ל (ברכות נה, א), מפני מה מת יוסף קדם אחיו, לפי שנהג עצמו ברבנות. שהנה כתבו המפרשים, שקשי השעבוד השלים למנין ת"ל שנים שהיה להם לישיב במצרים, ועתה, שהכתוב אומר שמלך מצרים קרא לעמו, ועשה עצה עם שריו כיצד לעשות כדי שלא יעלו ישראל ממצרים, ובשביל כך הרבה להם קשי השעבוד, אמר 'אשר לא ידע את יוסף', לא היה יודע שנתקצרו ליוסף ימי חייו בשביל רב ההנאות ורב הרבנות, שלקח לעצמו יותר מן הראוי, ולפי זה אף ישראל יתמעטו ימי גלותם בקשי השעבוד. (אות ד)

צריך להציל את משה כדי שיהיה המושיע

ותרד בת פרעה לרחץ על היאר ונערתיה הלכת על יד היאר ותרא את התבה בתוך הסוף ותשלח את אמתה ותקחה (ב, ה). סוטה פרק קמא (יב, ב), רבי אהא בר חנינא אמר, אותו היום ששה בסיון היה, אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא, רבוננו של עולם, מי שעתיד לקבל תורה בהר סיני ביום זה, ילקח ביום זה, עד כאן.

ואיתא בילקוט שמעוני יחזקאל (רמז שנה) על פסוק (יחזקאל יח, ד) 'הנפש החטאת היא תמות', שאלו לתורה חוטא מה ענשו, אמרה להם יביא קרבן ויתכפר וכו'.

וכך אמרו מלאכי השרת, אף אם ישראל עתה חוטאים ואינם ראויים להגאל, הלא לפי תשובת התורה התקון שלהם הוא להביא קרבן, אם פן צריך שתתן להם מקום וסיוע שיוכלו להקריב קרבן, ולא לכולותם ולהשחיתם, ומשום הכי ראויים הם להגאל לפי דעת התורה, ובשביל זה צריך להציל את משה, כדי שיהיה המושיע שלהם. (אות ד)

פנינים מתורתו של האור החיים הקדוש - הרה"ק רבי חיים בן עטר נלב"ע ט"ו תמוז תק"ג

הטעם שזכר שתיקת הכלבים ולא נכתב באפן מפרש שלא מתו מבני ישראל

ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשנו למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה ה' בין מצרים ובין ישראל (יא, ז).

מדקדק האור החיים הקדוש זלה"ה: צריך לדעת פונת הפסוק בזה, אם לומר שלא ימות אדם מישראל, יותר היה ראוי לו לומר בפרוש ולא ימות מבני ישראל.

שתיקת הכלבים מוכיחה שאין מלאך המות ביניהם

ומתריץ האור החיים זלה"ה: יש לומר שנתפנו במה שהזכיר דבר זה על דרך מה שאמרו בגמרא (ב"ק ט, ב) כלבים צועקים מלאך המות בעיר. לזה אמר הכתוב 'ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשנו' וגו', כדי שבכך נבין שלא ימות מהם אדם, כי אם לא יחרץ כלב לשנו' שם, הרי זה מלמדנו שלא נראה ביניהם מחבל, שהרי כשבא המחבל מלאך המות צועקים הכלבים, והוא אמרו בהמשך הפסוק 'למען תדעון אשר יפלה', כי על ידי כך נודע שאין ביניהם מחבלים.

כשמצרי ביניהם ישאגו הכלבים

עוד מתריץ האור החיים הקדוש זלה"ה: שנתפנו לרמז לו כי דוקא במקום שיהיו כלם בני ישראל אזי לא יחרץ כלב' וגו', וממילא כשלא יחרץ הכלב יהיה זה האות כי אין זר אתם, אבל אם לא יהיו כלם בני ישראל, ויהיה ביניהם איש מצרי יחרץ כלב לשנו, הא למדת כי יראה שם משחית. והפונה בזה לומר לו כי לא תועיל ערמה לבכורות המצריים להמלט בין בני ישראל, שהגם שיתחבאו הבכורות המצריים בין ישראל, לא יועיל להם להנצל באמצעות זה, ואף הכלבים ישאגו.

משה הודיע לפרעה כי כל עבדיו יהיו ולא ימותו במכת בכורות

וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחווי לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי אף (יא, ח).

מבאר האור החיים הקדוש זלה"ה במתיקות: כאן שאמר משה לפרעה 'וירדו כל עבדיך אלה' וגו' הבטיח משה לפרעה כי עבדיו אלו יהיו ולא ימות מהם אחד במכת בכורות. יתכן לומר הטעם משום שלא היה בכור ביניהם, וידע זאת משה בידעית נביא.

עוד מתריץ האור החיים זלה"ה: שהגם שהיו ביניהם בכורות אף על פי כן הוציאם מכלל המכה, והטעם לא לצד צדקותם אלא לצד שפרעה הרשע בזה את משה בפניהם ודבר אליו כדבר הנבל 'אל תסף ראות פני' וגו' 'כי ביום' וגו', לזה צריך גם הוא להתבזות בפניהם כדין המביש חברו בפני רבים שצריך לפיסו בפניהם, ותמצא שהקפיד משה על הדבר דכתיב 'יצא מעם פרעה בחרי אף'.

לכתוב הגליון במייל: zera277@gmail.com או באתר: zerashimshon.com | להפצה: 02-80-80-500 | לשמיעת שיעורים ועידוכנים: 02-80-80-600

נערך ע"י המחנך הרב יגון כהן שליט"א * ארה"ב: הרב מנחם בנימין פאשקעס 347-496-5657 * ארץ ישראל: הרב ישראל זילברברג 05271-664450
יו"ל ע"י זרע שמשון ע"ר 580624120 * ניתן לתרום לזכות ולע"נ ולקחת חלק בהוצאות והפצת הגליונות והספרים.

ניתן להפקיד בבנק מרכנטיל (17) סניף 635 מספר חשבון 71713028 ע"ש זרע שמשון, כמו כן ניתן לתרום בכרטיס אשראי בטל: 02-80-80-500 שלוחה 3
זכות הצדיק ודברי תורתו הקדושים יגן מכל צרה וצוקה, ויושפע על הלומדים ועל המסייעים בני חיי ומזוני וכל טוב סלה כהבטחתו בהקדמת ספריו.

זרע שמשון ע"ר 580624120